

Poustevník na skále svatojanské.

Román z pobřeží od Emilie Flygaré Carlénové.

PŘELOŽIL HUGO KOSTERKA.

DÍL I.

Pokračování.

Mysl a nitro Letslerovo daleko toho, aby se odnáho a usmířilo...
Přemýšlela a byla nym jako svobodný uletěl pták v zemi, který pšepřel mlívali, že dal přednost prosté kávi před jakoukoliv jistotou v cizích končinách.

Zdá se ovšem bezcitným a strnulým jako žulový balvan, na kterém odpočíval, avšak to pouze následkem stálie do nitra obráceného pozorování sebe.

Dosud měl velkou schopnost cítiti a trpěti, dosud plaval v nitru tohoto seschlého zevnějšku plápol ohnivý a dosti silný, jako mláděc. Marně hnaly se chladné noční větry proti jeho prsům; tato nevychládla.

Byl nádherný večer uprosřed měsíce srpna. Letsler seděl na obvyklém svém místě před domem a po jeho boku seděla Fanny, která byla před nedávnem připlula sem na malém člunu ze Strandu a nyní s obvyklou svou něhou snažila se ho rozveseliti.

Fanny, tak mladá, tak veselá a tak bujará, mlívala toho tápínoho muže a ačkoli se jí domnívalo: "Nejezdí tam pořád a neznepokojí toho cizího člověka?" zajížděla tam Fanny přes to a byla blažená, mohla-li dostati z něho několik slov anebo sebe menší znamení jeho spokojenosti.

"Dnes večer vidím něco pěkného na vašem obličej, pane Letslere," řekla Fanny a pohledla něžným a sdílňým pohledem na samotáře; "zdá se, jakoby v nějakém koutku byl utkvěl slavný paprsek!"
"Meš jsem dnešní noci dlouhý a krásný sen?" odpovídal Letsler s tonem znejícím neobyčejně libozvukně.

"Ach, vypravujte mně o něm!"
"Nikoliv, nemohu."
"Snad věští nějaké štěstí?"
"Možná—avšak já pokládám již za štěstí to, že jsem měl takový krásný sen, již po mnoho let jsem neměl tak krásného snu!"

všelva většila štěstí: tys přišel. A ještě jednou ti pravím: Buď mě vítán, neboť tvůj zrak mne prozrazuje, že jsi se vrátil domů se stejným čistým nitrem, jako když jsi z domu odjížděl."

"Ano, milý otče, ona by jinak nebyla k tobě přišla a nevěštila ti můj návrat!"
A do hlubokého zadumání pohřížili se oba, jak tu venku seděli ruku v ruce.

"Zítřka mně musíš vypravovati o svých cestách!" poznamenal Letsler, když se Fanny objevila, zavouc je dovnitř.

KAPITOLA 18.
Ať měl Georg sebe větší náklonnost věřiti, než si nejvíce přál, mizela tato iluze rozhodně hned, jakmile vzkročil do pokoje otcova, kdež vše prozrazovalo největší lhostejností k jakémukoliv pohodu.

"Elias a Fanny snažili se ovšem všemožně v tomto případě předjet všem nedostatkům, avšak bylo lechce pozorovati, že to vše je jen maličkosti a že nekráčí domácností duch křidu.

"Nějdi tam večer, milý synu! Je tam vše v pořádku, avšak nedívej se tam večer!"
Georg ucouvil nazpět a otevřel místo toho dveře do svého pokoje. Bylo tam dosud takto všechno tak, jako když jej byl opustil a odmýšlil se dlouhé pauzy tam visí, když se vyvalila tato místnost peče jen nejutulnější.

"Johanna sem přijde a trochu zde uklidí!" zašeptal Elias Georgovi do ucha.
Georg přikývl s povděkem. Ale Letsler upadl do řetí:
"Už dávno jsem ho nekusil! Chutná dobře!"

"Ano, je to též viděti na tobě. A ještě mnoho a mnoho chtěti bych věděti—na příklad, jak jsi přišel na svatojanskou skálu? Nikdy bych si nebyl představoval, že se tam budeš moci častěji přijít žditi!"
"Tenkrát bylo velmi zle s tvým otcem. V Grafrách se již o něm domnívali, že se trochu pomáti a myslil a když přišli tenkrát k nám a stěžovali si, přála jsem si mermomocí tam zajet a pokusiti se, zda bych mu nebyla nějak prospěšnou. Bylo ovšem zapotřebí velkých proseb, než jsem tam se směla odebrati. Ale nyní tam je zjím kdy chci, jen když se se mnou Nisse."

hnutí, ustavičně se zdržuje mezi těmi městskými stěnami. Jsem povděčen našim stkvostným horským jeskyním více než onem vzešeným budovám. Ach, jak jsem si je zamilovala! Dám šofy— a celá nádhra zmizí, ale mé skály zůstanou tu, jako zde byly po několik tisíciletí. Celé město zdá se mi nepatřným a srovnání s jedním takovým obrem!"

Fanny ukazovala současně se zářivými zraky na jeden z nejvyšších kopců, jehož nahý, strmý povrch neměl jediného mech se zachytil, ale na jehož nejvyšším vrcholku ležel velký, divně utvořený kámen a řněl nad mořem.
V pološeru zdály se tvary kamené měniti se v podobu lidskou a pobřežní obyvatel vypravuji o něm, že je zakletým vikingem, který se kdysi pustil v zápas s horským skřítkem proto, že tento provrál dno jeho lodi. Byl však překonán a je podnes pry' uvězněn a zaklet.

"Viděl jsem toho mnoho, co bylo nad vše očekávání krásnější než tohle všecko, avšak neviděl jsem ještě nic podobného," odpovídal Georg.
"To si také myslím! A můžeš mně vysvětliti, Georgu, proč lidé, když mají mluvit o něm, hezkou, vždy se vytáší s nim, lesy a řekami? Řek, vím, mohu použiti jako umyvadla, chceli si umytí! A lesy... nemáme my též lesy, když naše stěny a ráhna plní hladinou vodou? Kde rostou červenější květy, než jsou naše silenky a kde je větší tráva nad našim mořskem?"

"A kde jsou krásnější a čilejší pobřežní děvy než je Fanny Holmerova?"
"Dobře, žeš připojil pobežňoi! Jinak, rozmíš, Georgu, nedbám přiliš na to, když se o mně říká, že jsem hezká. Ale nyní jsem tačka zamlučila historiku o Nissovi—či chceš se snad už vrátit!"
"Nikoliv, Boh chraň, ještě ne!"
A opět povoluje ve veslování, sklonil se Georg ku předu, aby si lépe mohl prohlednouti Fanny, která před několika minutami pustila veslo a zrcadřil se ve vodě, upravovala si klobouček.

Sunce bylo již dávno za horami, ale nad mořem vznášely se podél purpurové plamenky pozlucující širokou stříbrnou stezku za členem.
"Jak poslyš, Georgu, část z historie ubohého Nissa! Víš, že Vestraou je tak malý, že pouze z až 3 rodiny tam sídlí. V jednom domku bydlili rodiče Nissovi s dvěma jeho malými sourozenci. Byli velmi chudobní, tak chudobní, že bys ani nemyslí, tak chudobní, že tam velmi bohabojně a každý večer, až už měli kousek jídla ne, ne, neměli, děkovali dobitivému Bohu za jeho milosti a otec Nisse četl kousek ze staré bible, s černými koženými deskami, jediného dědictví, jež měl po svém otci, který je zase zdědil po svém, taže dále, až hezky do minulosti. Nuže, bible byla tedy jejich útěchou.

Starý jezdival v létě jako lodník ale v zimě chystal ryba a Nisse chodil na Strand a urovnával koprňo. A když byl vydělan tolik, že mmo stravu spojili si za trochu šňupavého tabáku a kávy pro matku, tenkrát již ho měl vidět!
Ale jednoho večera (je tomu již půldruhé roku) zaslechl Nissův otec s mofe vstřetly na pomoc a až nebyl vlastně lodivodem, přece zachránil několik lidí. Byla strašná bouře tenkrát a manželka proslila Bengta, aby zůstal doma, a nevydával život v šanc. Avšak Bengt řekl: "Jen se upokoj matko! Hospodin nedal nám životní sílu, bychom s ní spatřili, když někdo potřebuje nevyhnutelně naši pomoci. Uvidím-li venku lodi, vodvř člun, vrátím se okamžitě nazpět, jinak vykonám, co budu moci!"

ZDRAVÍ A ŠTĚSTÍ
Doktora McEana balsám pro ledviny a játra

K obědu neb luční
"Gold Top" lahvéové pivo
Fred Krug Brewing Co. OMAHA, NEBRASKA.

Fred Krug Brewing Co. OMAHA, NEBRASKA.
"Státní vzorný pivovar."
Vaří nejlepší druh ležáku

Hodinky, řetízky, závěšky, prsteny, náušnice
W. G. GODFREY, klemtník, 2413 N ulice, SOUTH OMAHA.

SEVEROVY LÉKY
SEVEROVA ŽALUDEČNÍ HOŘKA
SEVEROVY PRAŠKY
SEVEROVY SILITEL SRDCE
SEVEROVY LAXOTON,
SEVEROVY SILITEL LEDVIN A JATER
OLEJ SV. GOTHARDA
SEVEROVY LÉK PROTI Choleře a průjmů, SEVEROVY LÉK proti reumatismu
SEVEROVY TÍŠTEL DĚTI.